

BRUDAGER KIRKE

Kirkebygningen Brudager kirke er opført ca. år 1300 af marksten og rå tilhugne kvadre ved hjørnerne. Østvinduet er blændet, men har bevaret sine karmsten. Skib og kor er i romansk byggestil. Mod vest er der i senmiddelalderen tilføjet et lavt, svært tårn af kampe og munkesten i gotisk stil.

Kirken er bygget af Broholm Gods og tilhørte godset, indtil den i 1931 blev sognekirke for ca. 350 indbyggere i Brudager.

Kalkmalerier:

Kirken har i kor og skib nogle kalkmalerier, en del indvielses-kors og et lille Sengotisk korsfæstelsesbillede.

Altertavlen er en sengotisk fløjaltertavle fra ca. 1475. Midterpartiet forestiller Gud Fader og Guds søn, hvilket er sjælden set. Fløjene er af yngre dato, fra 1700 – tallet. Moses med de 10 bud til venstre og Jesus som verdens frelser til højre, kendetegnet ved at han holder verdenskuglen i sin hånd.

Kirken har to messingstøbte barokalterstager fra ca. 1700.

Prædikestolen, der er opsat omkring år 1600, er fremstillet af en lokal snedker og udført fyrretræ, som er bemalet. Opgangstrappen og smedjernsgelænderet er af nyere dato. Prædikestolen har fire fag med gesims og postament. Storfeltet, hvis fyldninger har påsat profilering omkring smalle lodretstående frisefelter, er adskilt af kanellerede hjørnepilastre. Stolen afsluttes foroven af en profileret krongesims og et dækbræt. Prædikestolen bæres af en egetræskonstruktion med stolpe og indmurede bjælker. Prædikestolen er senest restaureret i 2004 af konservatorfirmaet Bent Jacobsen, Korinth, i samarbejde med Nationalmuseet. Ved den lejlighed blev der fundet 6 tidligere bemalinger. Restaureringen frembragte de originale stafferinger, der nu står sammen med de nye guldstafferinger, de gamle brune bundfarver og de originale farver på pilastrene.

Døbefonten: Kirken har en romansk granitdøbefont, som er dekoreret med rankeværk over arkader, hvilket er usædvanligt på Fyn. På den firkantede fod ses hjørnehoveder, som skal ligne menneskehoveder.

Dåbsfadet er et Nürnberger-arbejde fra sidste halvdel af 1500-tallet.

Brudager Klokkerne:

Da Brudager Kirke blev bygget, blev der ikke ofret klokker til kirken. Kirken og dens ejer var ikke indstillet på at imødekomme Brudagerfolkenes ønske om kirkeklokker. Derfor tog Bylauget initiativ til at anskaffe en og senere endnu en klokke.

Den lille klokke fra 1400 er fremstillet af metalstøber Magister Gherard, den er ø 590 mm.

Den store klokke fra 1641 er fremstillet af metalstøber Lauritz Jensen, den er ø 675 mm.

Klokkerne har haft stor betydning for Brudager sogn, der er blevet ringet til solopgang, solnedgang, fest, sorg, brand og krig.

Klokkerne er indtil 1840 blevet administreret af det gamle bylaug, som indkasserede penge, når der forgik kirkelige handlinger. Indtil ca. 1996 opkrævede klokkeren (graveren) 2 rigsdaler ~ 66 øre for ringning i forbindelse med ringning til bryllupper og begravelser. Denne tradition bortfaldt, da klokkerne fik installeret automatisk ringning i 1979, og da klokkeren (graveren) ikke længere måtte opkræve pengene.

Bylauget ejer stadigvæk klokkerne og får et symbolsk beløb pr. år, men det er nu kirken der står for vedligeholdelsen.

Orgelet er et Frobenius-orgel med fire stemmer. Det er bygget i 1975 af orgelbyggerfirmaet TH. Frobenius og Sønner og senere udvidet med pedaler.

Kirkeskibet med navn Jero. Det blev ophængt i kirken i 1959, og er skænket af Andreas Wilhelmsen, der havde været plejebarn hos tidligere, ringer ved kirken, Martin og Othilie Hansen, Brudagergårdsvej. I taknemlighed over en god opvækst der, skænkede han kirkeskibet. Det var dengang så stor en begivenhed, at DR var til stede og sendte et indslag om det aftenen efter i TV-avisen.

Brudager Kirkegård

På den østlige del af kirkegården er der en "Bue" på. Der er et familiegravsted, hvoraf den ene af de 5 børn begik selvmord. På den tid måtte man ikke blive begravet i indviet jord og blev derfor begravet uden for kirkemuren. Faderen til disse børn fik det senere ordnet, så sønnen kunne blive begravet i indviet jord, derfor blevet kirkegården udvidet med en bue.

Forfatter:

Dorthe Godske Pedersen, graver ved Brudager Kirkegård og Gudbjerg Kirkegaard

Bragt i **KIRKENYT**, april 2025